Wprowadzenie do środowiska programistycznego R

Agnieszka Goroncy

Czym jest R?

R jest **darmowym** środowiskiem programistycznym, które ma niezliczone możliwości zarówno obliczeniowe jak i graficzne.

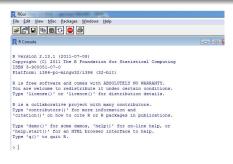
R wykorzystywany jest przede wszystkim do analizy danych różnego rodzaju: finansowych, biologicznych, medycznych, przemysłowych. Korzystają z niego zarówno wiodące ośrodki akademickie, jak i instytucje oraz firmy komercyjne, oferujące kompleksową analizę statystyczną wspierającą krytyczne decyzje biznesowe.

R w ostatnich latach stał się standardem wśród statystyków i analityków danych (DATA SCIENTISTS!).

Główna strona projektu R:

```
http://www.r-project.org/
http://www.rstudio.com/
```

Graficzny inferfejs użytkownika i konsola R

Pierwszą rzeczą, którą warto zrobić po uruchomieniu R, jest ustawienie katalogu roboczego poprzez wybranie z menu File -> Change dir....

Polecenia R wpisuje się w konsoli po znaku '>', np. > 7 – 4

Jeżeli polecenie jest długie i wykracza poza pierwszą linię, wówczas R, czekając na dalszą część, w następnej linii wyświetli znak "+".

Komentarze wpisuje się w konsoli po znaku '#', np.

> # to jest komentarz

Polecenia w R

Przydatną cechą R jest zapamiętywanie wpisywanych poleceń, które można ponownie odtwarzać przy użyciu klawiszy strzałek ↑, ↓.

Proszę o testowanie poleceń, które pojawią się w tej i kolejnych prezentacjach, poprzez wpisanie ich do konsoli R i obejrzenie efektu ich działania!

Skrypty w R

Zestaw często uruchamianych poleceń bądź funkcji warto zapisać w pliku z rozszerzeniem .R. Każde polecenie powinno zaczynać się od nowej linii.

Tak zapisany skrypt można wczytać do R za pomocą menu File -> Open Script... Ctrl+O bądź poprzez kliknięcie na pierwszą od lewej ikonkę znajdującą się pod menu.

Aby uruchomić polecenie znajdujące się w skrypcie, należy ustawić kursor w linii, w której się ono znajduje, bądź zaznaczyć myszką grupę poleceń do wykonania i nacisnąć trzecią od lewej strony ikonkę znajdującą się pod menu:

Pakiety R

Pakiet jest zbiorem funkcji, plików danych i plików pomocy powiązanych ze sobą. Podczas instalacji R instalowane są również standardowe pakiety. Nie wszystkie jednak są domyślnie ładowane, czyli dostępne. Domyślnie w R załadowanych jest kilka pakietów podstawowych, których listę można obejrzeć, wpisując w okno konsoli polecenie

```
> getOption("defaultPackages")
```

Aby obejrzeć listę aktualnie załadowanych pakietów, należy wpisać polecenie

```
> (.packages())
```

Aby obejrzeć listę wszystkich dostępnych pakietów, które są zainstalowane, (nie wszystkie mogą być załadowane), należy wpisać polecenie

```
> (.packages(all.available=TRUE))
bqdź
> library()
```

W tym drugim przypadku otworzy się nam nowe okno z listą pakietów możliwych do załadowania oraz ich krótkim opisem.

Ładowanie pakietów w R

Aby obejrzeć podstawowe informacje na temat wybranego pakietu, należy użyć polecenia library, wywołanego z argumentem help="nazwa_pakietu", np.

> library(help="stats")

Jeżeli będziemy próbować użyć funkcji, która dostarczana jest z niezaładowanym aktualnie pakietem, R zgłosi błąd.

Aby załadować pakiet do R, należy wywołać funkcję library z argumentem będącym nazwą pakietu, np.:

> library(grid)

Instalacja pakietów w R

Podczas pracy z R większości użytkownikom wystarczą domyślnie zainstalowane pakiety. Jeżeli jednak chcesz skorzystać z pakietu niestandardowego, musisz go pobrać i zainstalować. Podstawowym źródłem pakietów jest tzw. CRAN (Comprehensive R Archive Network), który obecnie zawiera ponad 3 tys. pakietów, m.in. tych dodanych przez użytkowników R na całym świecie.

Listę dostępnych pakietów można znaleźć np. na stronie

http://cran.at.r-project.org/

Aby zainstalować wybrany pakiet, należy wpisać w konsoli R następujące polecenie

> install.packages("nazwa_pakietu")

bądź wybrać element menu Packages -> Install package(s).... Jeżeli instalujesz pakiet po raz pierwszy w danej sesji, musisz wybrać źródło (np. Poland, Wroclaw). Następnie należy wybrać pakiet z listy i kliknąć OK.

Pamiętaj, aby po zainstalowaniu pakietu załadować go do biblioteki R!

Przykładowe zbiory danych w R

Każdy pakiet posiada przykładowe zbiory z danymi do analizy. Aby wyświetlić listę aktualnie dostępnych baz danych wraz z ich krótkim opisem, należy wywołać polecenie

> data()

Aby wyświetlić dane znajdujące się w wybranej bazie, należy wywołać ją poprzez nazwę, np.

 $> {\tt Orange}$

Aby sprawdzić rozmiar bazy danych, należy wywołać funkcję dim():

- > dim(Orange)
- > dim(Orange)[1] # liczba obserwacji
- > dim(Orange)[2] # liczba zmiennych

Aby uzyskać nazwy zmiennych znajdujących się w bazie, wystarczy wywołać funkcję names():

> names(Orange)

Podłączanie i odłączanie do bazy danych R

W bazie Orange znajdują się 3 zmienne: Tree, age, circumference. Aby dokonać ich analizy, należy najpierw podłączyć bazę do R:

- > attach(Orange)
- > Tree #teraz już mamy dostęp do zmiennej Tree

Po skończonej pracy bazę należy odłączyć:

- > detach(Orange)
- > Tree #R nie rozpoznaje już obiektu 'Tree'

Jeżeli nie chcemy podłączać bazy, ale chcemy analizować zmienne się w niej znajdujące, wystarczy odwoływać się do nich poprzez nazwę bazy, znak \$ oraz nazwę zmiennej:

> Orange\$Tree #nadal możemy pracować na wektorze 'Tree'

Pomoc w R

R oferuje rozbudowaną pomoc dotyczącą zainstalowanych pakietów. Aby uzyskać informacje dotyczące danej funkcji, sposobu jej wywołania, parametrów, należy wywołać jedną z komend: help, ? z argumentem będącym nazwą funkcji, np.

- > help(mean)
- > ?sd

Jeżeli nie znamy dokładnie nazwy funkcji, którą chcielibyśmy użyć, ale wiemy, jakiej tematyki dotyczy, możemy szukać pomocy przy użyciu polecenia help.search lub ??, np.

- > help.search("empirical")
- > ??density

R jako kalkulator

Z uwagi na to, że R jest szybki i prosty w obsłudze, może być wykorzystywany jako kalkulator. Zaimplementowane są w nim podstawowe działania i funkcje matematyczne, takie jak: +, -, *, /, ^ (potęgowanie), exp (funkcja eksponencjalna), log (funkcja logarytmiczna), sqrt (pierwiastek kwadratowy), abs (wartość bezwzględna), itp. Oto przykłady:

```
> \log(16, 4)
```

$$> \exp(1) + 0.25$$

Struktura danych w R

Podstawowym typem danych w R jest wektor, czyli uporządkowany ciąg wielkości (niekoniecznie liczbowych). Jeżeli wpiszemy do konsoli R polecenie zwracające wartość liczbową, R ją wyświetli:

```
> atan(pi)
[1] 1.262627
```

[1] widniejąca przed powyższym wynikiem oznacza, że R interpretuje wynik powyższej operacji jako wektor - jest to indeks pierwszego elementu wektora znajdującego się w pierwszym wierszu.

```
> 1:40
[1] 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
[19] 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36
[37] 37 38 39 40
```

Wektory

Funkcja c() umożliwia tworzenie wektora z pojedynczych elementów oraz innych wektorów:

Uwaga

Składowymi wektora mogą być zarówno liczby, jak i ciągi znaków.

Nazwy obiektów w R

Każdemu obiektowi w R można przypisać nazwę. Do pobierania i nadawania nazwy elementom danego obiektu służy funkcja names():

```
> kolory=c(4,5,24,1)
> names(kolory)=c("zielony", "niebieski", "biały",
+ "czerwony")
> kolory
```

Sekwencje

Sekwencje (ciągi), będące elementami wektora można tworzyć za pomocą operatora : bądź funkcji seq

```
> 30:10
> seq(1,45,by=3)
> c(seq(from=1, by=3, length=15),1:10)
```

Replikacja

Środowisko R umożliwia replikację, a więc powielanie danych. Służy do tego funkcja rep(). Jej pierwszym argumentem jest obiekt (najczęściej wektor), który ma zostać powielony. Kolejne (opcjonalne) argumenty to następujące nieujemne liczby całkowite:

- times ilość powtórzeń obiektu,
- length.out długość wektora wynikowego,
- each ilość powtórzeń każdego elementu wektora źródłowego.

Przykład:

```
> rep(5:8,4)
```

> rep(5:8,each=4) # inny wynik niż poprzednio!

> rep(5:8,length.out=10)

Zmienne

W środowisku R mamy możliwość definiowania zmiennych i odwoływania się do nich poprzez nazwę. Operatorem przypisującym zmiennej określoną wartość jest < - oraz =, analogicznie działa także funkcja assign():

```
> x <- c(4:10)
> y = c("jeden", "dwa")
> assign("z", c(x,y))
```

Po przypisaniu zmiennej określonej wartości, R nie wyświetla jej na ekranie. Jeżeli chcemy zobaczyć wynik przypisania, należy wywołać zmienną poprzez jej nazwę:

```
> x
> y[2]
> z[5]
```


Macierze

Tworzenie macierzy umożliwia funkcja matrix(). Jej parametrami są:

- wektor, który inicjuje zawartość macierzy,
- liczba wierszy,
- liczba kolumn.

Przykład:

> macierz<-matrix(seq(1:4),3,4)
$$\leftrightarrow$$
 macierz= $\begin{bmatrix} 1 & 4 & 3 & 2 \\ 2 & 1 & 4 & 3 \\ 3 & 2 & 1 & 4 \end{bmatrix}$

Odwoływać się do poszczególnych elementów macierzy można następująco:

```
> # element macierzy z 1. wiersza i 3. kolumny:
```

- > macierz[1,3]
- > macierz[1,] # cały pierwszy wiersz macierzy
- > macierz[,3] # cała trzecia kolumna macierzy

Tablice

Dwuwymiarowe macierze można definiować również przy użyciu funkcji array(). Ma ona jednak więcej możliwości, bo za jej pomocą można tworzyć tablice wielowymiarowe.

Parametry funkcji array() są dwa:

- wektor, który inicjuje zawartość tablicy,
- wektor, który określa wymiar tablicy.
- > tablica1<-array(seq(1:4), c(3,4))
- > tablica2<-array(c(1:5),c(2,2,2))

Odwołanie do poszczególnych elementów tablicy jest analogiczne jak w przypadku macierzy:

```
> tablica1[2,2]
> tablica1[1:2,] # wiersze w tablicy od 1 do 2
> tablica1[,1]
> tablica2[2,2,2]
```

Listy

Lista to typ danych, który pozwala łączyć obiekty różnych **typów**. Konstruktorem listy jest funkcja list().

```
> przedmiot<-c("piłka", "skrzynia")</pre>
> kolor<-c("czerwony", "zielony")</pre>
> waga<-c(2,8)
> lista<-list(przedmiot, kolor, waga)</pre>
> names(lista)<-c("przedmiot", "kolor", "waga")</pre>
```

Do elementów listy można odwoływać się poprzez ich nazwę lub pozycję na liście:

- > lista[2]
- > lista\$waga
- > lista\$waga[which(lista\$przedmiot=="piłka")]
- > lista\$kolor[lista\$przedmiot=="skrzynia"]

Bardzo przydatny jest tu operator porównania ==, który pozwala uzyskać elementy listy spełniające określony warunek. 4日 → 4周 → 4 重 → 4 重 → 9 9 ○

Ramki danych

Ramka danych jest listą, która **pozwala łączyć kolumnowo wektory równej długości**. Jest ona szczególnie przydatna do prezentowania danych empirycznych, ponieważ jej struktura odpowiada tabeli w bazie danych.

Konstruktorem ramki danych jest funkcja data.frame().

```
> ramka<-data.frame(przedmiot, kolor, waga)
```

Do elementów ramki danych można odwoływać się analogicznie jak w przypadku listy:

- > ramka[3]
- > ramka\$przedmiot
- > ramka\$waga[ramka\$kolor=="czerwony"]

Sortowanie danych

Wektor można posortować w kolejności rosnącej bądź malejącej. Służy do tego funkcja sort():

```
> sort(kolory) # domyślnie sortujemy w kolejności
+ # rosnącej
> sort(kolory, decreasing = TRUE) # zmieniamy
+ # kolejność na malejącą
```

Import danych z pliku

Import danych z plików zewnętrznych możliwy jest w R dzięki funkcji read.table(), która czyta plik w formacie tabeli i tworzy na jego podstawie ramkę danych. Każda obserwacja odpowiada linii w pliku, a zmienna - polu, czyli kolumnie.

Ważniejsze parametry:

- file pierwszy parametr, określa nazwę pliku. Jeżeli nie jest podana pełna ścieżka, plik jest pobierany z katalogu roboczego R,
- header: TRUE/ FALSE określa, czy nagłówek (nazwy kolumn) znajdują się w pierwszym wierszu, domyślnie ustawiony na FALSE,
- sep definiuje separator pól, czyli znak pomiędzy kolejnymi wartościami w obrębie obserwacji, np. ";", "," (domyślnie brak: ""),
- dec definiuje znak używany do oddzielania części dziesiętnych, domyślnie ".".

Proszę dla przykładu pobrać do katalogu roboczego plik warzywniak.txt a następnie wczytać jego zawartość:

> read.table("warzywniak.txt", header=TRUE)

Analogiczna funkcja: read.csv służy do czytania plików z rozszerzeniem .csv

Eksport danych do pliku

Dane analizowane podczas pracy można zapisać w pliku za pomocą funkcji write.table(). Dane niebędące ramką danych ani macierzą są przed zapisem konwertowane do formatu ramki.

Ważniejsze parametry:

- x pierwszy parametr, określa obiekt, który chcemy zapisać,
- file nazwa pliku, w którym mają być zapisane dane. Jeżeli nie jest podana pełna ścieżka, plik jest zapisywany do katalogu roboczego, "" oznacza wydruk w konsoli R
- append: TRUE/FALSE umożliwia dopisanie danych do istniejącego już pliku, jeżeli ustawiony na TRUE. W przeciwnym przypadku plik o tej samej nazwie zostanie zniszczony. Domyślnie ustawiony na FALSE,
- sep definiuje separator pól, czyli znak pomiędzy kolejnymi wartościami w obrębie obserwacji, np. ";", "," (domyślnie spacja: ""),
- dec definiuje znak używany do oddzielania części dziesiętnych, domyślnie ".",

Przykład:

Własne funkcje w R

Środowisko R umożliwia **definiowania własnych funkcji**. Odbywa się to poprzez przypisanie nazwy funkcji do jej definicji:

```
nazwa <- function(arg1, arg2, ...) wyrażenie
nazwa <- function(arg1, arg2, ...) {blok wyrażen}</pre>
```

Jeżeli w bloku nie znajdzie się wywołanie funkcji return(), wówczas zwróci ona ostatnio obliczoną wartość. Funkcję wywołujemy poprzez nazwę, podając w nawiasie jej parametry (argumenty).

Przykład: Zdefiniujemy funkcję zwracającą sumę dwóch podanych liczb:

```
> suma<-function(a,b) a+b
> suma(12,5)
[1] 17
> kwadrat_sumy<-function(a,b){
+ c<-a+b
+ return(c2)
+ }
> kwadrat_sumy(12,5)
[1] 289
```

Petle: for

> sum(age) #to samo

Środowisko R umożliwia konstrukcję pętli, czyli cyklicznego wykonywania ciągu instrukcji określoną liczbę razy, dla każdego elementu zbioru. Odbywa się to w bloku:

```
for(zmienna in zbiór) instrukcja
for (zmienna in zbiór) {ciąg instrukcji}

Przykład: Podsumujemy wiek drzew znajdujących się w bazie Orange.
> attach(Orange)
> suma_wieku=0
> n=length(age)
> for(i in 1:n) {
+ suma_wieku=suma_wieku+age[i]
+ }
> suma_wieku
```

Instrukcje warunkowe

Środowisko R umożliwia konstrukcję instrukcji warunkowych, które pozwolą na wykonanie różnych obliczeń w zależności od tego, czy zdefiniowane wyrażenie logiczne jest prawdziwe, czy też nie. Odbywa się to w bloku:

```
if (warunek) instrukcja
if (warunek) instrukcja else instrukcja
```

Przykład: Przeanalizujemy obwody drzew z bazy Orange, wyświetlając odpowiednie komentarze:

```
> n=dim(Orange)[1]
> srednia=mean(circumference)
> for (i in 1:n) {
+ if (circumference[i]>srednia)
+ print("Obwód większy niż średnia")
+ else if (circumference[i]==srednia)
+ print ("Obwód równy średniej")
+ else print("Obwód mniejszy niż średnia")
}
```

UWAGA: Przyrównanie dwóch liczb wymaga użycia dwóch znaków równości ==.

Instrukcje warunkowe na wektorach

Zastosowanie pętli w poprzednim przykładzie nie jest najbardziej efektywnym rozwiązaniem. Istnieje jednak w R instrukcja warunkowa umożliwiająca pracę na całych wektorach:

```
{\tt ifelse}(warunek, instrukcja\_gdy\_TRUE, instrukcja\_gdy\_FALSE)
```

Przykład:

```
> ifelse(circumference>srednia, "Obwód większy niż średnia",
+ ifelse(circumference==srednia, "Obwód równy średniej", "Obwód
mniejszy niż średnia"))
> detach(Orange)
```

Petle: while, repeat

W R mamy również możliwość konstrukcji pętli innego rodzaju: while i repeat. Pętla while wykonuje polecenia dopóty, dopóki warunek jest spełniony. Pętla repeat wykonuje instrukcje do momentu, gdy ją wprost zatrzymamy.

```
Przykład: Petla while wypisująca kwadraty liczb od 1 do 10:
> i < -1
> while (i<=10){
+ print(i2)
+ i<-i+1
+ }
Przykład: Pętla repeat wypisująca kwadraty liczb od 1 do 10:
> i < -1
> repeat {
+ print(i2)
+ i<-i+1
+ if (i>10) break
+ }
```

Historia poleceń w R

Po zakończeniu pracy w R, możemy zapisać w pliku .Rhistory historię wykonywanych poleceń. Jest to szczególnie przydatne, gdy przez dłuższy czas pracujemy nad jednym projektem i chcemy wielokrotnie wywoływać to samo polecenie z różnymi argumentami, również po zamknięciu sesji. Jest to możliwe poprzez wybór w menu

File -> Save History....

Aby wczytać historię poleceń z poprzednio zapisanej sesji, należy wybrać odpowiedni plik poprzez menu
File -> Load History....

Aktualny wykaz wywoływanych poleceń dostępny jest poprzez wywołanie funkcji

> history()

Obszar roboczy w R

Obszar roboczy zawiera informacje o wszystkich utworzonych w danej sesji obiektach. Można go zapisać w pliku .RData, wybierając z menu File -> Save Workspace.... Jest to przydatne wówczas, gdy w kolejnej sesji będziemy chcieli pracować na tych samych danych.

Aby wczytać obszar roboczy z poprzednio zapisanej sesji, należy wybrać plik poprzez menu File -> Load Workspace.... Odczytując obszar roboczy wracamy do stanu zapisanego we wczytanym pliku.

Lista obiektów sesji jest dostępna po wprowadzeniu jednego z poleceń

> objects()
> ls()

Pliki .Rhistory oraz .RData zawierające historię poleceń oraz obszar roboczy zapisywane i wczytywane są z aktualnie ustawionego katalogu roboczego.

Podsumowanie możliwości R

R często jest nazywany pakietem statystycznym, z uwagi na to, że przede wszystkim wykorzystywany jest do obliczeń statystycznych. Jednak jego możliwości są o wiele większe. Użytkownicy R na całym świecie rozwijają go tworząc nowe pakiety, dzielą się swoimi osiągnięciami np. przy generowaniu trójwymiarowych animacji, tworzeniu gier komputerowych, automatyzacji zadań np. generowania raportów itp. Aby się o tym przekonać, proszę wywołać następujące polecenia:

```
> demo(graphics)
> demo(persp)
> demo(Japanese)
```

- > install.packages("rgl") # instalujemy pakiet 'rgl'
- > library(rgl) # ładujemy bibliotekę pakietu 'rgl'
- $> {\tt demo(rgl)}$ # demonstracja możliwości pakietu 'rgl'

Darmowy dostęp oraz w zasadzie nieograniczone możliwości R sprawiają, że ma on przewagę nad komercyjnymi pakietami statystycznymi takimi jak np. SAS, SPSS i rekompensują jego ubogi interfejs graficzny użytkownika.

Literatura

- https://www.r-project.org/doc/bib/R-books.html, Books related to R, data dostepu: 02.10.2017
- Przemysław Biecek, **Przewodnik po pakiecie** R, Oficyna Wydawnicza GiS, Wrocław, 2011
- Joseph Adler, **R in a Nutshell**, O'Reilly Media, 2009
- Phil Spector, **Data Manipulation with** R, Use R!, Springer, 2008